

Extras din stenograma ședinței Senatului din 8 februarie 2010

Domnul Gabriel Mutu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Înainte de a citi declarația politică de astăzi, doresc să salut din partea Grupului parlamentar al PD-L prezența membrilor comisiei din Republica Moldova.

Mi-am intitulat declarația politică de astăzi „Scutul antirachetă sau despre dovada maturității politice”.

Doamnelor și domnilor colegi,

Mă aflu astăzi în fața dumneavoastră pentru a vă prezenta un punct de vedere asupra unui principiu care a stârnit de-a lungul timpului o serie de controverse și nu a făcut rabat nici în cazul României: principiul securității naționale.

Mi-am construit discursul de astăzi pornind de la un citat care spune: „Siguranța reprezintă sentimentul nostru de valoare, identitate, statornicie emoțională, respect de sine și tărie personală”. Cu alte cuvinte, siguranța reprezintă pentru noi învelișul în interiorul căruia ne desfășurăm activitățile și intențiile, fără a fi afectați în mod negativ de exterior.

La fel ca dumneavoastră, am observat și eu cum mesajul susținut de președintele Traian Băsescu cu privire la amplasarea unui scut antirachetă a stârnit vâlvă atât la nivelul reprezentanților clasei politice, cât și al mass-mediei.

Așa cum spuneam anterior, de cele mai multe ori, politicile de securitate sunt, în egală măsură, acceptate și contestate. Tocmai din acest motiv, cred că este util ca fiecare dintre noi să încerce să

exprime un punct de vedere asupra deciziei luate joia trecută în Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Ceea ce mă miră în cazul de față este că, dincolo de sensibilități, oamenii politici par a nu înțelege miza reală a acestei decizii pe care a luat-o România sau poate că înțeleg, dar, din rea intenție, nu sunt capabili să recunoască o astfel de reușită pe plan extern. Ca de obicei, punctul care a dihotomizat opiniile, intențiile și declarațiile politicienilor a fost Traian Băsescu.

Nimeni nu pare a înțelege importanța geostrategică a României. Nimeni nu pare a înțelege parteneriatul însemnat pe care-l avem cu Statele Unite ale Americii. Toată lumea înțelege a se poziționa de o parte sau de alta a baricadei, în funcție de Traian Băsescu. În logica specifică a politicienilor de Dâmbovița argumentele sunt, ca de obicei, ignorate, în dauna discuțiilor nefundamentate.

În aceste condiții, nu trebuie să ne mai mirăm atunci când miopia devine o caracteristică a politicii românești.

Doamnelor și domnilor senatori,

Înțeleg faptul că, de cele mai multe ori, refuzăm să înțelegem realizările Guvernului, realizările la nivel regional sau la nivelul administrațiilor locale, însă refuz să acceptăm că minimalizăm un astfel de succes la nivel politic, militar și diplomatic pe care l-a repurtat țara noastră numai din cauza faptului că a fost realizat în timpul Administrației Traian Băsescu.

Pozițiile îmbrățișate de contestatari de la faptul că Administrația Obama spoliază financiar România, până la faptul că România este incapabilă de a pronunța un refuz similar Poloniei sau

Cehiei pot fi etichetate cel mult ca fiind puerile. Avantajele de care beneficiază țara noastră ca urmare a acestei decizii strategice se vor resimți pe termen mediu și lung.

În primul rând, dacă este să analizăm această decizie sub raportul pragmatismului și al costurilor, trebuie să spunem răspicat că securitatea unui stat implică costuri uriașe. Evident, atunci când această securitate este asigurată printr-un parteneriat strategic costurile nu mai sunt suportate integral de un singur stat.

Pe cale de consecință, putem declara fără niciun fel de impediment că amplasarea scutului antirachetă pe teritoriul României crește nivelul securității naționale cu niște costuri reduse datorită implicării Statelor Unite ale Americii în acest proiect.

Totodată România își confirmă importanta poziție geostrategică atât în cadrul Uniunii Europene, cât și al NATO. Trecând dincolo de detaliile tehnice este de la sine înțeles că amplasarea scutului antirachetă în România va crește nivelul securității la nivelul întregii regiuni de sud-est a Europei.

Prin aceasta, România nu face altceva decât să confirme, o dată în plus, că este un partener de încredere în interiorul organizației internaționale. Poate că nu ne dăm seama, dar importanța României crește exponențial odată cu adoptarea acestei decizii. Nu puțini au fost cei care și-au exprimat temerile cu privire la faptul că Moscova va reacționa negativ la această decizie. Nimic mai fals.

În primul rând, încă de la început s-a specificat că acest scut nu va afecta relațiile cu Federația Rusă, întrucât este exclusiv proiectat împotriva unor atacuri venite dinspre Orientul Mijlociu.

Totodată, nu trebuie neglijat faptul că săptămâna trecută un raport al Institutului pentru Dezvoltare Contemporană înființat de președintele Dimitri Medvedev, recomandă autorităților de la Kremlin, continuarea procesului de democratizare a statului și citez: „Aderarea la o Alianță Nord-Atlantică reformată”.

În aceste condiții nu cred că trebuie să alimentăm astfel de temeri în rândul opiniei publice și, mai mult decât atât, nu cred că trebuie să subestimăm aparatul diplomatic al Moscovei care, cu siguranță, a fost informat anterior cu privire la intențiile SUA.

Așadar, consider că ar trebui să analizăm această oportunitate care ne-a fost oferită pe termen lung și să fim convinși că această decizie este una înțeleaptă, dacă analizăm raportul cost-beneficiu. Existența unei stabilități politice, securitatea națională, cât și atuul pe care îl are astfel România în cadrul NATO, cred că sunt argumentele destul de puternice pentru a privi pozitiv decizia luată de CSAT.

Vă mulțumesc.